

Πρώτον, λόγω παραβάσεως των άρθρων 288 και 297, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι κανόνες της δεύτερης οδηγίας περί φυσικού αερίου ⁽¹⁾ εφαρμόζονται στην υπό κρίση υπόθεση: η πρώτη ομάδα επιχειρημάτων που προβάλλονται από την Επιτροπή αφορά το ζήτημα κατά πόσον το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε (σιωπηρώς) ότι η Επιτροπή εφήρμοσε αναδρομικώς την τρίτη οδηγία περί φυσικού αερίου ⁽²⁾.

Δεύτερον, λόγω πλάνης περί το δικαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών λόγω της μη ορθής εφαρμογής του κανόνα που το ίδιο είχε εξαγγείλει: ακόμα κι αν υποτεθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι οι ουσιαστικοί κανόνες της τρίτης οδηγίας περί φυσικού αερίου είχαν αναδρομική εφαρμογή (το οποίο δεν ισχύει), τίθεται το ζήτημα κατά πόσον οι κανόνες που περιλαμβάνονται στο άρθρο 36 της τρίτης οδηγίας περί φυσικού αερίου αποτελούν ένα αδιάφορο όλον από την άποψη του χρόνου εφαρμογής τους προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον το Γενικό Δικαστήριο επίσης έκρινε ορθώς ότι η αναδρομική εφαρμογή των διαδικαστικών κανόνων που περιλαμβάνονται στην ως άνω οδηγία ομοίως απαγορευόταν.

Κατά την Επιτροπή, η εκτίμηση της επίμαχης κοινοποιηθείσας αποφάσεως περί εξαιρέσεως βάσει των διαδικαστικών και ουσιαστικών κανόνων που προβλέπει η τρίτη οδηγία περί φυσικού αερίου δεν είχε ως συνέπεια την αναδρομική εφαρμογή του εν λόγω νομοθετήματος αλλά συνάδει με την αρχή της αμέσου εφαρμογής, δυνάμει της οποίας διάταξη του δικαίου της Ένωσης εφαρμόζεται από τον χρόνο ενάξεως της ισχύος της επί των μελλοντικών αποτελεσμάτων καταστάσεως η οποία ανεφύη κατά τον χρόνο ισχύος του παλαιού κανόνα.

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/ΕΚ (ΕΕ L 176, σ. 57).

⁽²⁾ Οδηγία 2009/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/ΕΚ (ΕΕ L 211, σ. 94).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte Suprema di Cassazione (Ιταλία) στις 25 Νοεμβρίου 2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze κ.λπ. κατά Francesco Cimmino κ.λπ.

(Υπόθεση C-607/13)

(2014/C 61/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte Suprema di Cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίοντες: Ministero dell'Economia e delle Finanze κ.λπ.

Αναρρεσίβλητοι: Francesco Cimmino κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) 2362/98 ⁽¹⁾, το οποίο επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να βεβαιώνονται ότι οι εμπορικοί φορείς ασκούν δραστηριότητα εισαγωγής ιδίω λογαριασμών ως αυτόνομη οικονομική μονάδα από πλευράς διευθύνσεως, προσωπικού και λειτουργίας, την έννοια ότι αποκλείονται των φορολογικών πλεονεκτημάτων που χορηγούνται στους «νεοεμφανιζόμενους εμπορικούς φορείς» όλες οι δραστηριότητες που ασκούνται για λογαριασμό παραδοσιακού εμπορικού φορέα, οσάκις οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται από πρόσωπα τα οποία πληρούν μόνον τύποις τις προβλεπόμενες από τον εν λόγω κανονισμό προϋποθέσεις;
- 2) Επιτρέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 2362/98 σε παραδοσιακό εμπορικό φορέα να πωλεί μπανάνες μη εισαχθείσες εντός της Ένωσης σε νεοεμφανιζόμενο εμπορικό φορέα, προκειμένου ο νεοεμφανιζόμενος αυτός εμπορικός φορέας να εξασφαλίζει, βάσει συνολογηθείσας μεταξύ των δύο συμφωνίας, την εισαγωγή των μπανανών εντός της Ένωσης υπό ευνοϊκό δασμολογικό καθεστώς και εν συνεχεία να πωλεί εκ νέου τις μπανάνες στον ίδιο παραδοσιακό εμπορικό φορέα σε τιμή καθοριζόμενη προ της συναλλαγής, χωρίς ο νεοεμφανιζόμενος εμπορικός φορέας να εκτίθεται σε επιχειρηματικό κίνδυνο και χωρίς να παρέχει κάποια οργάνωση μέσω για τις ανάγκες της εν λόγω συναλλαγής;
- 3) Συνιστά η κατά το προηγούμενο ερώτημα συμφωνία παραβίαση της προβλεπόμενης από το άρθρο 21, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2362/98 απαγορεύσεως της εκ μέρους των νεοεμφανιζόμενων εμπορικών φορέων μεταβίβασης δικαιωμάτων στους παραδοσιακούς εμπορικούς φορείς, με αποτέλεσμα η πραγματοποιηθείσα μεταβίβαση να παραμένει ανίσχυρη και, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2988/95 ⁽²⁾, να οφείλεται πλήρης και όχι μειωμένος δασμός;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2362/98 της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 1998, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 404/93 σχετικά με το καθεστώς εισαγωγής μπανανών στην Κοινότητα (ΕΕ L 293, σ. 32).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2013 η British Telecommunications plc κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-226/09, British Telecommunications plc κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-620/13 P)

(2014/C 61/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: British Telecommunications plc (εκπρόσωποι: J. Holmes, Barrister, H. Legge, QC)

Λοιποί διάδικοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, BT Pension Scheme Trustees Ltd

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε η αναιρεσείουσα στην προσφυγή της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·
- να δεχθεί τους λόγους αυτούς ως βάσιμους·
- να ακυρώσει την απόφαση 2009/703/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2009 ⁽¹⁾ και
- να της επιδικάσει τα δικαστικά έξοδα της παρούσας αναιρέσεως και της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγής.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο διατύπωσε στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση τη δική του αιτιολογία, η οποία δεν περιλαμβάνεται στην απόφαση της Επιτροπής, όσον αφορά τον μη συνυπολογισμό ορισμένων ειδικών υποχρεώσεων κατά την εκτίμηση σχετικά με την επιλεκτικότητα. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο επιχείρησε ανεπίτρεπτα να υποκαταστήσει την αιτιολογία της Επιτροπής με τη δική του αιτιολογία κατά την εκτίμηση περί υπάρξεως επιλεκτικού πλεονεκτήματος της αναιρεσείουσας.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, σε κάθε περίπτωση, η αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου πάσχει πλάνη περί το δίκαιο, διότι, μη λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές υποχρεώσεις, αφενός, εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο και, αφετέρου, στηρίχτηκε σε αιτιολογία η οποία, σε έκαστη περίπτωση, είτε ήταν αλυσιτελής από νομικής απόψεως είτε παραμόρφωνε το σαφές περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά τον έλεγχο της αιτιολογίας της Επιτροπής σχετικά με το μη συνυπολογισμό των ειδικών υποχρεώσεων, επειδή επικύρωσε την αιτιολογία αυτή ως νομικά λυσιτελή και επαρκή για τη στήριξη της αποφάσεως της Επιτροπής. Ο έλεγχος του Γενικού Δικαστηρίου είναι ανεπαρκής. Σε ορισμένα σημεία δεν είναι σαφές αν το Γενικό Δικαστήριο αποδέχεται την αιτιολογία της Επιτροπής και, σε περίπτωση που την αποδέχεται, επί ποίας νομικής βάσεως. Σε άλλα σημεία το Γενικό Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη παράγοντες αλυσιτελείς από νομικής απόψεως και υποκαθιστά την αιτιολογία της Επιτροπής με τη δική του αιτιολογία.

⁽¹⁾ Απόφαση 2009/703/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2009, όσον αφορά την κρατική ενίσχυση C 55/07 (πρώην NN 63/07, CP 106/06) που χορηγήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας — Δημόσια εγγύηση προς την BT [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2009) 685] (ΕΕ L 242, σ. 21).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Patent- und Markensenat (Αυστρία) στις 2 Δεκεμβρίου 2013 — Arne Forsgren

(Υπόθεση C-631/13)

(2014/C 61/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Patent- und Markensenat

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Arne Forsgren

Καθού: Österreichisches Patentamt

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί, κατά το άρθρο 1, στοιχείο β', και το άρθρο 3, στοιχεία α' και β', του κανονισμού ΕΚ 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα ⁽¹⁾, σε περίπτωση που συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις, να χορηγηθεί πιστοποιητικό προστασίας για δραστική ουσία (εν προκειμένω: την πρωτεΐνη D) η οποία προστατεύεται από κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, αν η εν λόγω δραστική ουσία περιλαμβάνεται στο συγκεκριμένο φάρμακο (εν προκειμένω: το *Synflorix*) σε ομοιοπολική (μοριακή) σύνδεση με άλλες δραστικές ουσίες, διατηρώντας εν τούτοις το δικό της αποτέλεσμα;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:
  - 2.1. Μπορεί, κατά το άρθρο 3, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009, να χορηγηθεί πιστοποιητικό προστασίας για την ουσία (εν προκειμένω: την πρωτεΐνη D) η οποία προστατεύεται από το κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, αν αυτή έχει ίδιο θεραπευτικό αποτέλεσμα (εν προκειμένω ως εμβόλιο κατά των βακτηριδίων *αιμόφιλης γριππής*), πλην όμως η άδεια του φαρμάκου δεν αναφέρεται στο εν λόγω αποτέλεσμα;
  - 2.2. Μπορεί, κατά το άρθρο 3, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009, να χορηγηθεί πιστοποιητικό προστασίας για την προστατευόμενη από το κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ουσία (εν προκειμένω: την πρωτεΐνη D), αν η άδεια χαρακτηρίζει την ουσία αυτή ως «φορέα» για τις κύριες δραστικές ουσίες (εν προκειμένω: *Pneumokokkenprolytsaccharide*, τους πολυσακχαρίτες πνευμονοκόκκων), η ουσία αυτή ως «Adjuvans» («βοηθητική ουσία») ενισχύει το αποτέλεσμα αυτών των ουσιών, το αποτέλεσμα όμως αυτό δεν κατονομάζεται ρητώς στην άδεια του φαρμάκου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 152, σ. 1.